

undrede sig nu ikke mere over, at de paagældende Beløb ere opførte paa Tillægsbevillingsloven; han undrede sig ikke mere over, at man har udgivet Penge til kontraktmæssig paatagne Udgifter, eller til, hvad der fremtræder som nødvendige Konsekvenser deraf. Men det ærede Medlem rettede til mig et Par Spørgsmaal. Det første var det, han ogsaa før nævnte, nemlig, hvilke Forventninger jeg egentlig havde med Hensyn til dette Forslags fremtidige Skæbne. I saa Henseende skal jeg svare, at jeg ser ikke langt ud i Fremtiden, navnlig ikke over for Forhold, som jeg ikke er Herre over. Hvorledes det vil gaa ved Forhandlingen her i Tinget, er det jo Tingets Sag at afgøre, og vi faa først at vide, hvorledes det vil gaa dermed, naar denne Afgørelse har fundet Sted. Det, som jeg bryder mig om, er, at se paa Ojeblikket, og hvad der er min Pligt — og jeg anser det for min Pligt, naar disse Beløb ere blevne afholdte, da ogsaa at opføre dem paa Tillægsbevillingsloven for ikke paa noget Punkt at stjule noget over for Rigsdagen. Det ærede Medlem undrede sig dernæst over, at den nuværende Regering vilde paatage sig Ansvar for at aflægge et Statsregnskab, paa hvilket der kom til at figurere Beløb, der hverten ere bevilgede ved Finansloven eller paa Tillægsbevillingsloven. Jeg skal dertil svare, at naar det er et Faktum, et ubestrideligt Faktum, at Pengene ere givne ud, og andre maa gives ud i Enhold til det kontraktmæssige Beløb, vilde ikke alene den nuværende Regering, men enhver Regering — selv om det var den krasseste Oppositionsmand, der var Chef for den — staa over for et af to Alternativer: enten maatte der aflægges et falskt Regnskab, eller ogsaa maatte det erkendes, at ikke alene denne Regering, men enhver Regering var fuldstændig umulig her i Landet. Det er jo klart, at der ikke kan være Tale om noget af disse to Alternativer. Der staa derfor ikke andet tilbage end at give Sandheden, saaledes som den er, og lade Statsregnskabet blive aflagt i Overensstemmelse med de faktisk udgivne Beløb. Saa bliver det bagefter en Sag, der maa afgøres gennem Statsrevisionen og Tingets Voteringer, hvorledes man vil stille sig med Hensyn til Spørgsmaalet, om de paagældende Beløb have været bevilgede eller ikke. Derfor kan jeg ikke sige andet, end at, naar de paagældende Beløb ere udgivne eller andre fremtidig maa udgives, vil ikke alene denne Regering, men enhver Regering være nødsaget til at opføre dem paa det paagældende Statsregnskab, og derved paatager den sig i øvrigt ikke noget

særligt Ansvar lige over for de Motiver, der oprindeligt have været de ledende.

Rorsgaard: Jeg havde ikke tænkt paa at kunne eller ville tage Ordet i den Diskurs, vi nu have hørt; men den sidste Udtalelse af den ærede Krigsminister foranlediger mig dog til at gøre nogle Bemærkninger. Den ærede Minister sagde med megen Patos, at der var kun Valg mellem to Ting: Enten et falskt Statsregnskab, eller enhver Regering vilde være umulig her i Landet. Der var kun Valg mellem disse to Ting, hvis den ærede Minister ikke var gaaet den Vej, som han er gaaet. Jeg tror dog, at den ærede Minister gik lidt for højt til Bejrs. Jeg tror, at der er en tredje Udvej, og det er den, som den ærede Minister og hans Flertal her i Tinget have foresømt. Der er ingen Tvivl om, at de Ting, der vare paabegyndte, maatte fuldendes, og at Kontrakter, der vare afsluttede af den foregaaende Regering, maatte opfyldes af den nuværende Regering — det gælder baade om Kanoner og Gendarmere — alt dette er en rent forretningsmæssig Sag. Men der er begaaet en Fejl ved Forligets Afslutning, som Ministeren og maaste ogsaa hans Flertal nu maa bøde for, og det er, at de ved Forliget ikke sørgede for at have en Konto til Afvikling af disse Forhold. Det havde maaste sine Vanskeligheder at faa en saadan Konto. Men de burde have sørgt for paa regelmæssig Maade at kunne tilendebringe de Foretagender, der vare paabegyndte, og at de have forsjømt dette, vil maaste have til Følge, at Regeringsflertallet paa dette Punkt bliver sprængt, og at der for denne Sags Bedkommende bliver dannet et nyt Flertal.

Det var om denne politiske Diskussion. Da jeg har faaet Ordet, ønsker jeg at gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem for Manders Amts 3dje Valgkreds (Reersgaard). Han gjorde opmærksom paa, at sædvanligtvis gif Tillægsbevillingsloven jo gennem Tinget uden videre Omtale, og han søjede til, saa vidt jeg kunde høre herfra, at det var ret naturligt, fordi Tillægsbevillingsloven i det væsentlige kun indeholdt forretningsmæssige Afslutninger af tidligere givne Bevillinger. Jeg finder Anledning til at gøre en Bemærkning, om ikke Tillægsbevillingsloven efterhaanden har faaet et noget for stort Omfang. Det bliver jo ikke en blot Afslutning af tidligere Forretninger, og af hvad der tidligere er blevet bevilget paa Finansloven, men det viser sig, at den paa ikke saa faa Punkter